

Κυριακή 18 Ὀκτωβρίου 2020

Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ

(Λκ. 10, 16 – 21)

*«...χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνόματα ὑμῶν
ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς»* (Λκ. 10, 20).

Βλέπουμε σήμερα τόν Παντοδύναμο καί
Λυτρωτή Κύριο νά δίνει πολύ μεγάλη ἐξουσία
στούς μαθητές Του. Τούς χαρίζει τή δύναμη νά
εἶναι νικητές κάθε πειρασμοῦ, κάθε ἀρνητικῆς
κατάστασης καί κάθε δαιμονικῆς ἐνέργειας.
Εἶναι ἐντυπωσιακά αὐτά πού μποροῦν πλέον
νά καταφέρουν. Τούς φρενάρει ὅμως. Τούς
λέγει ὅτι δέν πρέπει νά χαίρονται τόσο γιά τήν
ἐξουσία πού ἔλαβαν ὅσο γιά τό γεγονός πώς
τά ὀνόματά τους γράφηκαν στόν οὐρανό.

Ἡ φράση «χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνόματα
ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς» εἶναι βαθύτα-
τα συμβολική. Δέν τή λέγει ὁ Χριστός
ἀναφερόμενος μόνο στούς ἀκροατές Του

ἐκείνης τῆς στιγμῆς. Ἀναφέρεται σέ ὅλους τούς μαθητές Του, οἱ ὅποιοι μέσα στό χρόνο θά πιστεύουν στό πρόσωπό Του, θά ἀκολουθοῦν τή διδασκαλία Του καί θά διαδίδουν τό μήνυμά Του στά πέρατα τῆς γῆς.

Ἡ φράση «χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς» σημαίνει: «τά πρόσωπά σας ἔχουν καταχωρηθεῖ στή μνήμη καί στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ». Ὁ οὐρανός δέν εἶναι τό φυσικό στερέωμα πού περιβάλλει τόν κόσμο. Εἶναι ἡ πνευματική διάσταση τῆς αἰωνιότητος καί πιά συγκεκριμένα εἶναι ἡ ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Οὐράνιου Πατέρα. Ἡ ἐγγραφή τῶν ὀνομάτων δέν γίνεται μέ κάποιο τρόπο γραφῆς ἀπό αὐτούς πού χρησιμοποιοῦμε ἐδῶ στόν κόσμο. Γίνεται μέ τήν καταχώρηση τῶν προσώπων στή μερίδα ὄλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι ποθοῦν τόν Κύριο, Τόν λατρεύουν, Τόν διακονοῦν καί θέλουν νά μείνουν γιά πάντα ἐνωμένοι μαζί Του. Τό νά μᾶς καταχωρήσει ὁ Θεός στή μερίδα τῶν ἐκλεκτῶν

Του εἶναι ὅ,τι πῖο πολύτιμο καί σημαντικό μπορούμε νά καταφέρουμε μέ τήν ὕπαρξή μας.

Ζοῦμε σέ μία ἐποχή καί σ' ἕνα κόσμο γεμάτο ἀνασφάλεια. Κάθε ἡμέρα ξημερώνει πῖο τραγική ἀπό τήν προηγούμενη. Ἔχουμε τήν αἴσθηση ὅτι βυθιζόμαστε σ' ἕνα χάος πού ἐμεῖς δημιουργήσαμε καί ἀπό τό ὅποιο δέν μπορούμε νά δραπετεύσουμε. Ἡ μόνη βοήθεια πού φαίνεται ὡς ἐλπίδα εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Αὐτή τή δύναμή Του ὁ Κύριος τήν παρουσιάζει στόν κόσμο μέσ' ἀπό τούς μαθητές Του. Ὅλοι ἐκεῖνοι πού ἀγαποῦν ὀλόθερμα τό Χριστό εἶναι ἱκανοί νά ἀντιστρέφουν τήν καταπτωτική πορεία τῶν πραγμάτων καί νά φέρνουν τή χαμένη ἐλπίδα στίς καρδιές τῶν ἀδελφῶν τους. Γι' αὐτό οἱ ἅγιοι γίνονται πόλλοι ἔλξης τῶν ἀνθρώπων. Κοντά τους οἱ χαμένοι βρίσκουν τό δρόμο, οἱ θλιμμένοι τή χαρά, οἱ ἀσθενεῖς τή θεραπεία, οἱ σκοτισμένοι τό φῶς, οἱ ἀπαίδευτοι τήν ἀληθινή γνώση.

Ὁ Θεός ἐνεργεῖ τήν ἀπέραντη δύναμή Του μέσ' ἀπό τούς ἀνθρώπους πού Τοῦ ἀφιερώθηκαν χωρίς περιορισμούς καί δυσκολίες. Δέν εἶναι ὑπερβολή ὅταν λέγει «χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη χαρά καί μεγαλύτερη τιμή ἀπό τό νά καταγραφεῖ τό πρόσωπό μας καί τό ὄνομά μας στή μνήμη καί στήν ἐκτίμηση τοῦ Θεοῦ. Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη δύναμη ἀπό τό νά γίνουμε σύμμαχοι καί συμπολεμιστές μέ τό Χριστό στόν ἀγώνα τῆς καθημερινότητας. Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη καταξίωση ἀπό τό νά ἐκτιμήσει ὁ Κύριος τίς διαθέσεις τῆς ψυχῆς μας καί νά μᾶς κατατάξει μαζί μέ τούς φίλους Του. Ἄν ὁ Χριστός εἶναι γιά μᾶς τό πιό σημαντικό πρόσωπο, τότε θά γίνουμε κι ἐμεῖς γιά Ἐκεῖνον σημαντικοί. Ἄν ἐξαρτήσουμε τή ζωή μας ἀπό τήν πρόνοιά Του, τότε δέν θά ἐπιτρέψει ἡ ζωή μας νά πάει χαμένη. Θά μᾶς συνοδεύει πάντοτε μέ τό

ένδιαφέρον Του, διότι θά Τοῦ ἔχουμε δείξει ὅτι Τόν ποθοῦμε.

Αὐτός ὁ πόθος γιά τό Χριστό, ὅμως, δέν μπορεῖ νά εἶναι κάτι θεωρητικό καί ἰδεαλιστικό. Οἱ μαθητές κατάφεραν νά γίνουν φίλοι Του, ἐπειδή ἄφησαν τά πάντα καί Τόν ἀκολούθησαν σ' ἕναν τρόπο ζωῆς σύμφωνα μέ τό θέλημά Του. Αὐτό ἔκανε ὁ σήμερα τιμώμενος ἅγιος ἀπόστολος καί εὐαγγελιστής Λουκᾶς. Ἐφήσε τά πάντα, γιά νά γίνει φίλος τοῦ Χριστοῦ καί μαθητής τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου. Χάρισε ὅλα τά ταλέντα του στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Ἐάν θέλουμε κι ἐμεῖς νά καταγραφοῦμε μαζί μέ τούς μαθητές στήν κατηγορία τῶν φίλων τοῦ Κυρίου, χρειάζεται νά θυσιάζουμε κάθε ἡμέρα καί κάτι γιά τήν ἀγάπη Του. Ἡ προσχώρηση στήν ομάδα τοῦ Χριστοῦ δέ γίνεται μόνο μέ τήν ἐπιθυμία. Γίνεται μέ τήν ἔμπρακτη πνευματική ζωή. Ὁ ἄνθρωπος πού θέλει νά εἶναι μαζί μέ τό Χρι-

στό συμφιλιώνεται μαζί Του μέσω τοῦ πνευματικοῦ καί τῆς εἰλικρινοῦς ἐξομολόγησης. Ἐνώνεται μαζί Του μέσω τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἀγιάζεται καθημερινά μέσω τῆς ὅσο τό δυνατόν ἀδιάκοπης προσευχῆς. Δυναμώνει καί πλουτίζει ἐσωτερικά μέσω τῆς μελέτης. Δοξάζεται καί φωτίζεται μέσω τῆς προσφορᾶς καί τῆς ἀγάπης. Ἡ καταγραφή τῶν ὀνομάτων μας στά οὐράνια δελτάρια εἶναι τό ἀποτέλεσμα τῶν δικῶν μας ἐπιλογῶν. Ἄν δείξουμε στό Χριστό πρακτικά ὅτι Τόν θέλουμε, τότε Ἐκεῖνος θά γκρεμίσει κάθε ἐμπόδιο γιά νά μᾶς υἱοθετήσῃ.

Μήν κουραζόμαστε ἀπό τίς ἀνασφάλειες τῆς καθημερινότητος καί μήν ἀπελπιζόμαστε ἀπό τίς τρικυμίες τῆς ζωῆς. Αὐτά πάντοτε θά ὑπάρχουν. Ἐμεῖς ὅμως, ἔχουμε μία βεβαιότητα. Εἶναι τά λόγια τοῦ Χριστοῦ: «χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Τήν ἡμέρα πού βαπτισθήκαμε τό πρόσωπό μας καταχωρήθηκε στή μερίδα τῶν

φίλων τοῦ Ἰησοῦ. Ἄς φροντίσουμε μέ τή ζωή
μας νά μή χάσουμε αὐτή τήν καταχώρηση,
ἀλλά νά τή δικαιώσουμε μέ τίς ἐπιλογές μας,
ἔτσι ὥστε νά χαιρόμαστε ἀπό τώρα καί γιά
πάντοτε αὐτή τή σχέση μέ τό Λυτρωτή μας.
Ἄμήν.